

Felföldi Gergő Máté

Erasmus beszámoló

Antalya Törökország

Bevezetés

Egy váratlan lehetőségként merült fel ez az Erasmus kirándulás, nem gondoltam volna hogy ilyen hamar lehetőségem lesz élni vele. Még váratlanabban ért a célország, illetve város. Sohasem rajongtam különösebben Törökországért, de egyszer biztos elakartam jutni ide is.

2023. 02. 25 Szombat

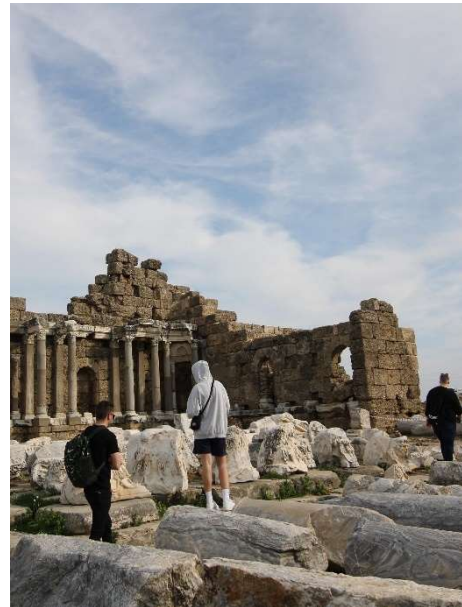
Az indulás napján minden eddiginél izgatottabban keltem, felmerült, hogy mit hagytam ki a bőröndből, mit felejtettem el lefotózni, elmenteni. Mire végig gondoltam ezeket már úton is voltam a reptérre, 8 órakor találkoztunk a többiekkel, 8:30-kor elkezdtek a becsekkolást, feladtuk a bőröndöket. Szerencsénkre senki nem hagyott otthon semmit, így gördülékenyen ment a folyamat. Nekem, illetve egy másik osztálytársamnak fel ajánlottak egy vészkijárat melletti ülést. Éltünk a lehetőséggel, és kiélveztük az extra lábhelyet. A repülő pontosan indult, és érkezett. Minimális mennyiségű utas volt rajta, ezen mindannyian meglepödtünk. Helyi idő szerint 14:30kor érkeztünk meg, a kétórás idő eltolódás miatt. A feladott csomagokat könnyen felvettük, ezek után ki sétáltunk a reptérről, megkeresvén a helyi kísérőnk/koordinátorunkat Muratot. A reptérről kilépvén arcon csapott minket a füledt meleg, a reggeli esős Budapesti időjárás után, 17 fokban szálltunk le. Murat a koordinátorunk, elsőre is jó benyomást keltett bennünk, kedves volt, közvetlen. Ezután egy kisbuszra szálltunk (ami végig kísérte a kint tartózkodásunk), és egy fél óra utazás után megérkeztünk a hotelbe. Első pillantásra a Török közlekedési kultúra nem tért el annyira, mint amennyire számítottam. A hotel jól nézett ki, rendezett és tiszta volt. Bejelentkeztünk a hotelbe, megkaptuk a kulcsokat és elfoglaltuk a szobánkat. Két osztálytársammal kerültem egy szobába, akikkel addig is nagyon jól kijöttünk, de ez a 3 hét sokat épített a kapcsolatunkon. A szobánkhoz egy mágneses kulcs volt, amit be kellett helyezni egy tartóba, így lett áram a szobába. Egy 3 ágyas szobába voltunk, egy fürdővel, klímával, és egy üveg tolóajtóval. Ezután sétáltunk egyet a parton, megismertük a kísérőinket és a várost is. A séta után beültünk egy étterembe, ahova utána vacsorázni jártunk. Ettünk egy jót, és visszaindultunk a hotelbe, ami körülbelül 3 perc sétára volt az étteremtől.



02. 26 Vasárnap



Reggel felkeltünk, a két óra eltolódás miatt nehezebben, mint szoktunk. Lesétáltunk reggelizni, ami egy svédasztalos reggeli volt. Volt helyi szalámi, méz, lekvár. Volt tea is, de azt még ekkor nem



mertük kipróbálni. A reggeli után közölték velünk a programot, már az első nap kirándulni mentünk. Összekészültünk, és elindultunk Sidébe, ami nagyjából másfél órára helyezkedett el a szállásunktól. Side 75 km-re fekszik Antalyától,

egy ókori görög törzs alapította, ami gyakran meglátszik az építészetén. A 10. századra teljesen elhagyatott lett, a 19. század végén telepedtek be Krétáról törökök, újra benépesítve a várost. Megnéztük a legnagyobb látnivalóit, a Római színházat, Agórát, a „Nagy Kaput”, illetve Apolló templomát és az amfiteátrumot. Erre a kirándulásra a szintén Erasmus programon lévő Litván diákokkal mentünk, akikkel ekkor ismerkedtünk meg. Megismerkedtünk a helyi Burger King kínálatával is ebédkor, ezután pihenőként sétáltunk a parton. Késő délután indultunk vissza a szállásra, miután visszaértünk sétáltunk egyet a parton, és elmentünk vacsorázni.

02.27-03.05 Első hét

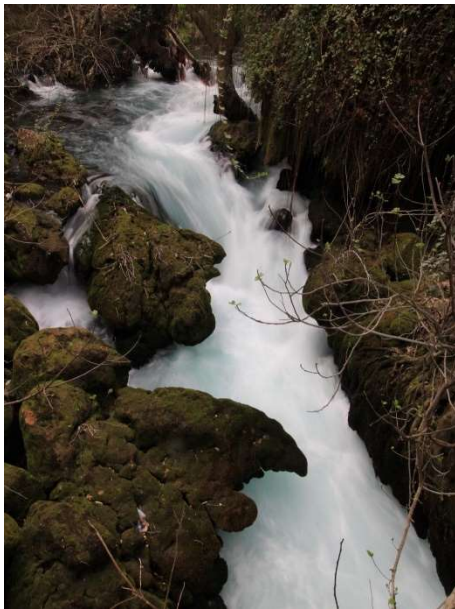


Az első hetünk első napján elmentünk meglátogatni a gyakorlati helyünket, ahol nagyon szívélyesen láttak minket. Ez a helyi önkormányzat egyik kirendeltsége volt, egy



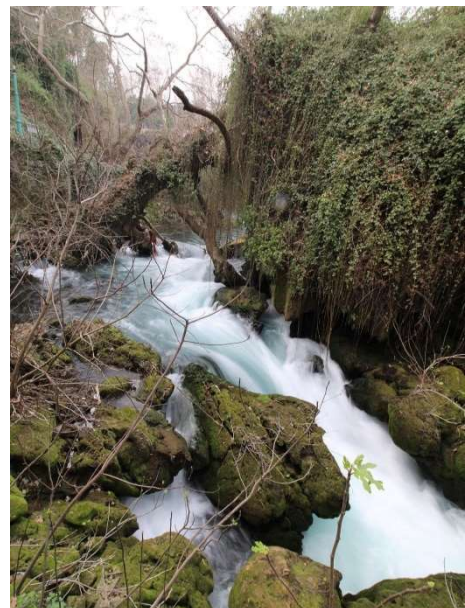
adományközpont. Ide kicsit kacifántosan jutottunk, először elmentünk a Konyaalti városrendészet központjába, ahonnan egy saját kisbusszal vittek minket az adományközponthoz, így volt lehetőségünk megtapasztalni a munkások közlekedését, illetve az igazi török közlekedési kultúrát. Ebben az időszakban a földrengés áldozatai számára gyűjtöttek adományokat. Körbevezettek minket (az épület egy kulturális épület volt, amit erre a célra alakítottak át), majd meghívtak minket egy ebédre. Egy konferencia teremben ültettek le minket, ahol nem tudom, hogy ránk vártak-e, vagy esetleg megzavartunk valamit, de nagyon szívélyesen fogadtak. Megismerkedtünk egy gépészmérnök hölgygel, aki a későbbi munkánk koordinálásába, illetve a városhoz tartozó gyárlátogatásokat vezényelte. Ez volt az első tradicionális Török ebédünk, elsőre mindenki furcsának találta, de végül mindenkinek nagyon ízlett. Az ebéd után elvittek minket egy gyárlátogatásra, ami szintén az önkormányzat egyik alvállalkozása volt. Selcuklu volt a neve, ennek a

vállalkozásnak 40-50 dolgozója van, és takarmányt gyártanak. Itt is mindenki nagyon kedves volt velünk, szívélyesen körbe vezettek minket, mutatták meg a gyártási folyamatokat. Láttuk miből csinálnak takarmány granulátumot, hogyan csomagolják őket és hogyan szállítják. A hét további részét ugyanígy gyárlátogatással, illetve a segélyközpontban töltöttük. A segélyközpontban két csapatra oszlottunk, hárman játékokat szortíroztunk, illetve csomagoltunk, amiket később elszállítottak. A másik csapat ezalatt címkézett, illetve teherautót pakolt. Ezeket a feladatköröket váltva végeztük. Az egyik nap reggelén nem az adományközponthoz vittek minket, hanem az egyik szintén az önkormányzathoz tartozó vállalkozáshoz. Itt leginkább kertészeti tevékenységeket végeztek, de a parkok infrastruktúráért feleltek összességében. Bemutatták a helyi növényeket, fákat. Van egy alap raktárkészletük, amiből kiszolgálnak, de igény esetén rendelésre is növesztenek növényeket. Részletesen bemutatták a kisebb növények



alatt lévő kavicságyat, ami sokkal több volt, mint elsőre gondoltuk volna. Ennek az anyagnak dolomit a neve és különleges képessége, hogy megtartja a vizet, illetve a levegőt, ezzel a legmegfelelőbb táptalajt készítve a növényeknek. Habár fő tevékenységük a növénytermesztés, egyéb a parkokban megtalálható csúszdákat, padokat, illetve kiülőket is helyben készítenek. Volt néhány kész asztal, amit megmutattak, ezekről később tudtuk meg hogy korábbi erasmusos diákok készítették. Végig mutatták az összes folyamatot, hogy lesz a berendelt fa és vas anyagból komplett pad, és hogy lesz pár darab magból egy egész kertre elegendő virág.

Számunkra meglepő mód nagyon pontosan vezették az elhasznált anyagokat, illetve eszközöket, erről is mutatták formanyomtatványt. Érdeklődtünk, hogy ez az esetleges korábbi lopásokból fakad-e, de megnyugtattak minket, hogy nem, csak elővigyázatosság. Ezen a héten ezek voltak az említésre méltó szakmai tapasztalataink, és akkor egy most egy kicsit a kulturális, illetve a saját élményeinkből.



Ezen a héten fürödtünk
ráadásul éjszaka.

először a tengerben,
Esténként gyakran



összeültünk a litván diákokkal, a gyógypedagógus tanulókkal társasozni, nagyon jó volt a hangulat mindig. Délutánonként sokat strandoltunk, jártuk a várost. Az egyik nap elvittek minket a helyi vízesésekhez, a Düden vízesésekhez, ami gyönyörű volt. Itt láttunk először tevét Törökországban. A vízeséshez tartozó park hatalmas volt, nagyon szép és rendezett. Rengeteg kóbor állattal találkoztunk itt. A hétfvégén újra kirándulni mentünk, az Olymposhoz, ami egy ókori város volt. Nagyon érdekes volt látni a város maradványait, az akkori építészeti stílust. Sokat hozzátett az is, hogy körbe v olt véve hegyekkel. Itt sikerült egy kicsit közel kerülni a „vad” világhoz, láttunk hegyi kecskét, teknőst, rákot. Természetesen itt se maradhatott ki a tengerpart meglátogatása, ahol volt egy méretes kő, amit nagy nehezen sikerült megmásznom. Innen gyönyörű kilátás nyílt a tengerre, illetve a környékre. Ezen kívül meglátogattuk még a Chimera hegységet, aminek jellegzetessége a kő alól kitörő lángok. Ezek a lángok már több mint 2500 éve égnek, metán és egyéb gázok távozása okozza. Vasárnap elmentünk a plázába, megismerkedtünk a helyi tömegközlekedéssel, megnéztük a boltokat, illetve a helyi divatot és árakat. A nap további részében pihentünk.

03. 06- 03.12 második hét

Ezen a héten elmentünk a bazarba, ami egy nagyon jó élménynek bizonyult. Az odavezető úton elbeszélgettünk egy kedves török úriemberrel. Itt is nagyon kedvesek, segítőkészek Rengeteg érdekes tapasztaltunk itt is. kipróbálni a híres török üzletet sajnos nem Nagyon érdekes volt embernek ad munkát, a turistákkal való alkudozást. Érdekes „portékáit”, habár rengeteg izgalmas teát, szőnyeget, bazarhoz vezető utunk Yivli minaretet.

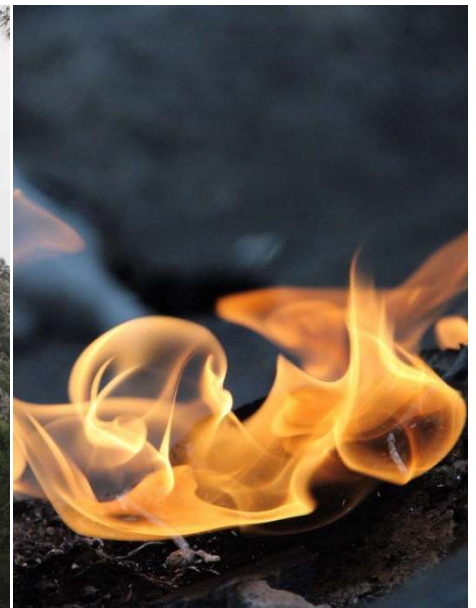


voltak az emberek. dolgot láttunk, és Lehetőségünk volt alkudozást, viszont sikerült kötnünk. látni, hogy mennyi hogy mennyire élvezik kommunikációt és volt látni az árusok kóstolni nem mertünk fűszert és gyönyörű viseleteket láttunk. A közben megnéztük a Kipróbáltuk a

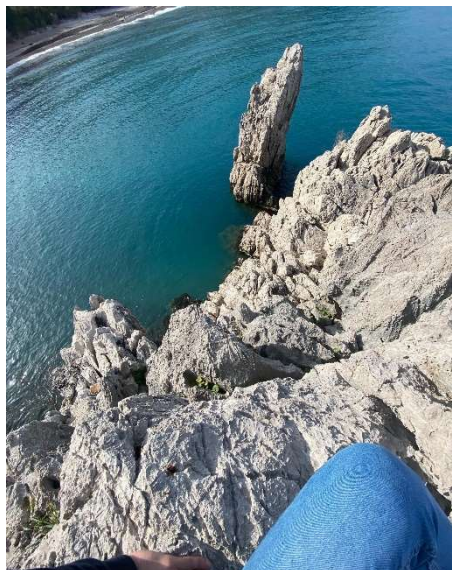
tömegközlekedést, ami meglepően jól ütemezett volt és különösebb fennakadás nélkül jutottunk el mindenhova. Ezen a héten egy piacra mentünk megnézni egy gyümölcs és zöldség árusító céget. A legfőbb profiljuk a Törökországon belüli értékesítés volt, de exportáltak is különböző országokba. A gyümölcsöt termelők hozták nekik, majd ők válogatták minőségi, méret osztályokra. Ezek után kisebb faládákba csomagolják. Itt láthattunk bele jobban a munkások életébe. Sok ott dolgozó lakott a piac területén, nekik volt kialakítva külön a raktárak felett szállás. Az ott dolgozók bére nagyjából az itthoni minimálbérnek felel meg. A piacon hozzávetőlegesen 300-400 alvállalkozó szállít be árut, amit a világ minden pontjára exportálnak, többek között Magyarországra is. A hét második felére is jutott egy raktár látogatás, ez a Tuborg egyik Törökországi raktára volt. Ennek a raktárnak mintegy 45 alkalmazottja van, csak az Óvárosban évente körülbelül 350.000 üvegsört értékesítenek hoteleknek, éttermeknek. Pénteken egy rendkívül érdekes céghez sikerült eljutnunk, ahol hungarocellból készítenek különböző méretű, nagyságú szigeteléseket és dísztárgyakat. Nagyon érdekes volt látni, hogy szinte mindent eltudnak készíteni hungarocellból, amit megálmodunk. A legelső lépés a készíteni kívánt tárgy, szigetelés CAD programmal való megtervezése egy mérnök által. Ezt utána egy 3D nyomtató segítségével tesztelik, majd, ha itt is megfelelt próba nyomtatnak egy direkt erre a célra kialakított CNC gépen. Ha tökéletesre sikerült a minta (ami nagyon ritka esetben fordul elő), mehet is gyártásba. Ha nem felelt meg további finomhangolást végeznek a modellen, és újabb próba nyomtatások következnek. A szigeteléseket egy nagy vágó gépen

végzik. Ide betesznek egy hungarocell tömböt, amit felhevített drótokkal vágnak formára. Ezután egy másik gyártósorra kerül, ahol vízhatlan réteget kap, ami tökéletesen megtéveszti az embert, tökéletes vakolat hatást kelt. Ezután általában egy napig szárítják, téli időszakban a kevesebb napsütés miatt ez az idő 72 órára nő.

Ezen a héten többeknek is születésnapja volt, így úgy döntöttünk, hogy péntek este elmegyünk bowlingozni. A litván diákok is velünk tartottak, nagyon jó hangulatban telt el a péntek esténk, illetve a litván diákokkal is erősödött a kapcsolatunk. Szombat reggel szintén kirándulni mentünk, ezúttal az állatkertbe. Sajnos az eső hamar romba döntötte a programunkat, de az alatt a kis idő alatt is



amíg szép időnk volt eső elől hirtelen a ahol ettünk egy az előrejelzést döntöttünk, hogy a szállásra. Egy kicsit rossz időjárás, de hamar programot a szálláson szokásosnál is többet filmeztünk. De a tudtunk nyugton a partra egy esős sajnos a rossz idő miatt belül telt el.



sok mindent láttunk. Az büféhez menekültünk, melegszendvicset, majd megnézve úgy inkább visszamegyünk rontotta a kedvünk a találtunk magunknak belül is. Aznap a társasoztunk, illetve végtelenségig nem maradni, így lesétáltunk fürdéshez. A vasárnap hasonlóan a szálláson

03.13-03.18 utolsó hét

Az utolsó hét telt el talán a leggyorsabban. Ekkor jöttünk rá, hogy már két hete itt vagyunk, és amíg az elején nem telt olyan gyorsan az idő, hirtelen már csak egy hetünk van. Emiatt egy kicsit keserédes szájjal vágunk neki ennek az utolsó hétnek, de tudtuk, hogy minden percét ki kell élveznünk, ígyis tettünk. A hét elején egy újabb gyárlátogatás következett. Legjobban itt tudtak angolul kommunikálni velünk, illetve nagyon részletesen mutattak be minden folyamatot. A Van der Knaap holland családi vállalkozás törökországi kirendeltségére látogattunk el. Az Antalya Substrat a kókusz külső rétegéből készíti a termőföldet, ami főként Indiából és Srí Lankából származik. Ezt a kókusz maradványt vízzel permetezik, ami egységessé válik ezáltal. Kiszárítják, majd szitával szétválasztják a durvább termőföldet a finomabbtól. Ezután a felhasználási céltól függően ásványi anyagokat, vitaminokat adnak a termőföldhöz. A beérkező alapanyagokat 6-7 hónapig tárolják és ellenőrzik, a mintákat ezután is megőrzik, az esetleges problémák felmerülése miatt. Antalyában az időjárási körülmények miatt nem lehet mindenféle zöldséget, gyümölcsöt termesztetni, mint például az avokádó. Az általuk létrehozott termőfölddel ám ez mégis megoldható. A kész termékeket a világ számos pontjára exportálják, többet között Oroszországba, Ukrajnába, Észtországba. Fő profiljuk a big bag, a kis méretű tömbösített termőföldet bedobozolva küldik a megrendelőknek. Az utolsó két napot megkaptuk „szabadnapnak”, így ebben a két napban mi szervezhettünk magunknak programot. Újra elmentünk a bazárba, ezúttal mindannyian, végig jártuk a bazár összes zugát. Az ókori kikötőt, illetve az Óvárost. Megnéztük a Minaretet, Hadrianus kapuját. Ezenkívül elvittek minket az önkormányzat egyik kézilabda csapatának mérkőzésére is. Az utolsó estére mindenkit meglepve, a két kísérőnk/koordinátorunk egy mini ceremóniát szerveztek nekünk. Murat beszédet mondott nekünk, illetve mindenkihez intézett egy-két kedves szót, ami illik ránk. Ezután a védjegyünké vált társasozással zártuk az estét. Jót szórakoztunk, jókat neveltünk és beszélgettünk. Nem számítottunk rá, hogy ennyire el fog húzódni az éjszaka, így körülbelül 2-3 óra alvással keltünk reggel. Kicsit kaotikus volt a hangulat még úgyis, hogy előtte mindenki bepakolt a bőröndjébe összekészült az útra. Nagy nehezen sikerült elkészülnünk, lementünk egy utolsó reggelire, amit csak miattunk készítettek korábban. Ezek után egy nagyon kedves gesztus ért minket, két litván diák sétált le a lépcsőn. Csak azért keltek fel ilyen korán, hogy tőlünk el tudjanak búcsúzni. Ők ezzel a gesztussal egy kicsit talán még nehezebbé tették a búcsút nem csak tőlük, a szállástól, Antalyától és Törökországtól. Megbeszéltük, hogy egyszer így vagy úgy, de meglátogatjuk egymást. Megérkezett a busz, nem volt mit tenni. Felszálltunk, irány a repülőtér. Kicsit mindenkin érezni lehetett, hogy ez az utolsó utáni pillanatunk itt, de próbáltunk el

viccelődni meg akkor is. A repülőtéren jött a szomorú búcsúzkodás Murattól, aki biztatott minket, hogy legyünk azok, akik szeretnénk. És természetesen térjünk vissza Törökországba, szívesen látnak minket. Feladtuk a csomagokat, a repülőgépre be, Törökországból kicsekkoltunk.



Összeségében hálás vagyok, hogy így alakult ez a program. Örülök a lehetőségnek, és a társaságnak, akikkel utaztam. Habár már több hete itthon vagyok nem gondolom, hogy teljes egészében sikerült feldolgozni azt a rengeteg élményt, és tapasztalatot, amit ott szereztünk. Érdekes volt látni egy más kultúrát, mindenféle téren. A munkához, élethez való hozzáállásukat. Remélem lesz még módom visszamenni, a legjobb ugyanezekkel az emberekkel lenne. Örülök, hogy lehetőségem volt megismerni különböző kultúrákat, embereket. Nem csak törököket, litvánokat, szlovéneket, észtekkel tudtunk megismerkedni, és egy kicsit belelátni a kultúrájukba.

